

Sygn. akt III AUa 531/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jadwiga Radzikowska
Sędziowie:	SSA Monika Kowalska (spr.) SSA Marta Fidzińska - Juszcak
Protokolant:	st sekr.sąd. Elżbieta Bałaban

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **J. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.**

o rentę rodzinną na skutek skargi wnioskodawcy o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 lipca 2007r. sygn. akt III AUa 571/07

p o s t a n a w i a :

o d r z u c i ć s k a r g ę .

Sygn. akt III AUa 531/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2007 r. sygn. akt III AUa 571/07 Sąd Apelacyjny w Krakowie w sprawie z wniosku M. K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K. o rentę rodzinną oddalił apelację wnioskodawcy od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 18 stycznia 2007 r. sygn. akt VII U 2674/06. Postanowieniami z dnia 16 lipca 2007 r. i z dnia 6 listopada 2007 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie odmówił ustanowienia dla wnioskodawcy pełnomocnika z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Pismem z dnia 15 kwietnia 2013 r. M. K. wniósł o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 lipca 2007 r. sygn. akt III AUa 571/07, wskazując, że nie mógł dochodzić swoich praw przed sądem, gdyż nie był „reprezentowany przez prawnika”.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 410 § 1 k.p.c. sąd odrzuca skargę o wznowienie postępowania wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie. Postanowienie może być wydane na

posiedzeniu niejawnym. Przyczyny wznowienia postępowania określają przepisy art.401, art. 401¹ i art. 403 k.p.c. Natomiast kwestie terminów do wniesienia skargi regulują przepisy art. 407 i art. 408 k.p.c., w zależności od tego na jakiej podstawie oparta jest skarga o wznowienie postępowania.

W rozpoznawanej sprawie skarga złożona przez J. K. została wniesiona po upływie ustawowego terminu określonego w art. 407 § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym, który liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji - od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy. Gdy podstawą wznowienia jest pozbawienie strony możliwości działania, początek biegu terminu do wniesienia skargi wyznacza więc dzień dowiedzenia się przez stronę, jej organ lub przedstawiciela ustawowego o wyroku; przy czym decyduje data uzyskania informacji o treści sentencji wyroku, a nie data doręczenia uzasadnienia wyroku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 r., III AO 58/98, Monitor Prawniczy 1999 nr 1, poz. 8 i z dnia 11 grudnia 2012 r., I UZ 111/12). W tej sprawie w dniu 3 lipca 2007 r. zapadł wyrok Sądu drugiej instancji, wskutek którego uprawomocnił się wyrok Sądu pierwszej instancji oddalający odwołanie od decyzji o odmowie przyznania prawa do renty rodzinnej. Wnioskodawca osobiście uczestniczył w rozprawie apelacyjnej, został przy ogłaszaniu wyroku Sądu odwoławczego pouczony o możliwości i sposobie wniesienia skargi kasacyjnej. Po terminie złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku oraz wnioski o „wyznaczenie pełnomocnika z urzędu” w postępowaniu kasacyjnym. Postanowieniem z dnia 16 lipca 2007 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie odrzucił wniosek J. K. o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem oraz oddalił wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Tak też postanowieniem z dnia 6 listopada 2007 r. został oddalony kolejny wniosek skarżącego o ustanowienie mu pełnomocnika z urzędu. Od tego momentu aż do dnia wniesienia skargi o wznowienie postępowania (co nastąpiło prawie 6 lat później od ogłoszenia wyroku, bo 15 kwietnia 2013 r.) w sprawie nie były podejmowane żadne czynności procesowe.

W skardze o wznowienie postępowania wnioskodawca (występujący bez profesjonalnego pełnomocnika procesowego) podniósł, że w sprawie doszło do nieważności postępowania na podstawie art. 379 k.p.c. , gdyż nie mógł „dochodzić swoich spraw przed sądem, ponieważ nie był reprezentowany przez prawnika ”.Tak określoną przez skarżącego podstawę wznowienia postępowania należało zakwalifikować jako podstawę z art. 401 pkt 2 k.p.c., w myśl którego można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności, gdy strona wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania. Skoro podstawą wznowienia postępowania była nieważność postępowania wywołana pozbawieniem strony możliwości działania, to miał zastosowanie termin z art. 407 § 1 k.p.c.

W rozpoznawanej sprawie skarga o wznowienie postępowania została złożona z przekroczeniem terminu z art. 407 § 1 k.p.c. Nie ulega wątpliwości, że w tej sprawie dniem „dowiedzenia się o wyroku” w rozumieniu art. 407 § 1 k.p.c. był dzień ogłoszenia prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego (3 lipca 2007 r.), bowiem nastąpiło to na posiedzeniu, w którym wnioskodawca uczestniczył osobiście. Wobec tego wniesienie przez wnioskodawcę skargi o wznowienie postępowania w dniu 15 kwietnia 2013 r. nastąpiło z ewidentnym i to znacznym przekroczeniem trzymiesięcznego terminu, o którym mowa w art. 407 § 1 k.p.c.

Na marginesie tylko wypada zauważyć, że wniesiona przez wnioskodawcę skarga nie opiera się też na ustawowej podstawie wznowienia postępowania (art.401, art. 401¹ i art. 403 k.p.c.), gdyż żaden przepis prawa procesowego nie przewiduje obowiązku reprezentowania strony (mającej pełną zdolność sądową i procesową) przed sądem przez pełnomocnika procesowego.

Wobec powyższego, mając na uwadze treść art. 407 § 1 k.p.c. i art. 410 § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.